

Betænkning

over

de Folkethingets Finantsudvalg tilfillede Andragender.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 4de Marts 1875.)

Skrivelse fra Conseilspræsidenten af 8de Februar 1875:

„I Anledning af Finantsudvalgets Skrivelse af 27de November f. A. har jeg fra mine Kolleger udbedet mig Oplysning om, hvorvidt der fra deres Side var gjort eller agtedes foretaget Noget med Hensyn til de Andragender, som det i forrige Rigsdagsamling nedfattede Finantsudvalg i sin Betænkning af 27de Marts f. A. havde indstillet at henvisse til de dem betroede Ministerier, uden at dog disse Indstillinger vare naaede til at blive behandlede i Thinget.

Efter nu at have modtaget de saaledes begjærede Oplysninger har jeg herved den Ære at meddele Følgende:

Krigsministeriet har med Hensyn til det i den omhandlede Betænkning Nr. 22 opførte Andragende fra Bæver N. S. Schandorff af Veile meddelt, at et Andragende angaaende det Tilgodehavende, som han formener at have hos bemeldte Ministerium fra den Tid, da han under Krigen 1864 var ansat ved Efterretningsseksjonen, i sin Tid har været gjort til Gjenstand for Behandling i Ministeriet, at Berettigelsen af Schandorffs Krav har været undersøgt i Forbindelse med enkelte andre lignende Krav, og at Krigsministeriet kom til det Resultat, at der ikke var Grund til at lade det af Schandorff fordrede Beløb udbetale til ham. Denne Afgjørelse har Krigsministeriet ikke fundet Anledning til at fravige.

Marineminiesteriet har med Hensyn til Peder Rudolf Norens Andragende (Betænkning Nr. 28) meddelt, at, da den Paagjældende har tjent i over 13 Aar, hvoraf 2 Krigsaar, under Marinen, og da han af sine Foresatte er anbefalet som en duelig Mand, der i enhver Henseende har opført sig til deres Tilfredshed, og da han i Tjenesten tildeels har mistet sin Førlighed, er Ministeriet saavel paa Grund heraf som af Hensyn til hans fremrykkede Alder og trengende Forhold tilfands ved Wdringsforslag til Finantslovsforslaget og Tillæggsbevillingsforslaget at søge ham tilstaaet en Understøttelse af 200 Kr. aarlig, at regne fra 1ste April 1874, da han ikke ifølge de gjældende Bestemmelser har kunnet opnaa Invaldeforsjøgelse.

Juslitsministeriet har med Hensyn til det i Betænkningen under Nr. 11 opførte Andragende fra Caroline Dahl, født Hoff, Enke efter forhenværende Skibsfører i den kongelig grønlandste og færøske Handel, senere Kvarantæneofficiant i Kjøbenhavn Laines Petersen Dahl, bemærket, at der i Aaret 1873 indkom et lignende Andragende til samme Ministerium, men at dette under 17de Juni 1873 oversendtes til Indenrigsministeriet, idet Juslitsministeriet maatte formene, at forsaamdt der overhovedet kunde være Spørgsmaal om en Understøttelse til den Paagjældende, maatte Støttepunktet herfor nærmest søges i hendes Mand's tidligere Stilling under den færøske Handel. Efter denne Tid eller efter Afgivelsen af den oftnævnte Betænkning har den Paagjældende ikke henvendt sig til Juslitsministeriet, og da der lige saa lidt i saa Henseende er fremkommet nogen Henvendelse fra Rigsdagens Side, har der ikke foreligget noget Hensyn, som kunde foranlede det nævnte Ministerium til at sætte sig i Virksomhed i den ommeldte Sag.

Med Hensyn til det under Nr. 29 i Betænkningen opførte Andragende fra Kallehave Sogneraad om Oprettelse af en Telegrafstation i Kallehave Færgegaard vil Finantsudvalget